

Ministeriet, men det er blevet afslaaet af de Grunde, som ere nævnte i Svaret. Det kan nemlig ikke lade sig gøre, uden at man skal have det lollandske Jernbanelsselskab med, thi det maatte saa lade Toget gaa tidligere fra Nakskov. Det vil det ikke, og derpaa strandede det. Dernæst ankede det ærede Medlem over, at der ikke blev taget fornødent Hensyn til de vejfarende ved Hejsningen af de Bomme, som spærre Landevejen lige udenfor Nr. Alslev Station. Den Sag har været for før. Der er givet Paalæg i begge Retninger, baade om at de skulle hejses mellem Persontogene og de efterfølgende eller forudgaaende — hvad det nu er — Eksprestog, og om, at de Tog, som ere længe om at rangere, skulle deles, saaledes at Færdselen kan foregaa i Mellemtiden. Hvis det ikke overholdes, skal det gerne blive paatalt igen — mere vil det ærede Medlem vel heller ikke forlange paa dette Punkt.

Det ærede Medlem for Frederikshavn (H. Madsen) talte om det beklagelige i, at der ikke fandtes nogen Bevilling til Forlængelse af Kajen ved Frederikshavns Havn. Ogsaa jeg beklager det. Jeg har sely haft Lejlighed til i Sommer at undersøge disse Forhold og har glædet mig over den voksende Trafik i denne Havn. Jeg har derfor gerne villet imødekomme Ønskerne om at faa den fornødne — andet drejer det sig jo ikke om — Kajplads til at modtage de Skibe, navnlig de Kulfyldere, som komme ind. Men jeg maa sige ligesom flere af mine Kolleger, at Pengene have ikke slaaet til, denne Gang turde jeg ikke foreslaa den fornødne Bevilling — det var 300,000 Kr., det drejede sig om — jeg haaber, at det skal lykkes ad Aare. Jeg skal ikke glemme Sagen, og skulde jeg gøre det, vil det ærede Medlem jo sikkert minde mig derom. — Forbindelsen Frederikshavn—Gøteborg blev ogsaa fremdraget i Fjor. Den er med i de Forhandlinger, som for Tiden føres mellem mig eller Generaldirektionen og Det forenede Dampskibsselskab. Det var jo den, som gav Anledning til Forhandlinger, hvorunder jeg saa inddrog Aarhus—Kalundborg Routen, men skønt der nu tales mere om denne end om hin, skal den dog ikke blive glemt. — Sovevognene mellem Hamborg og Aalborg har der gentagende og indgaaende været forhandlet om med Tyskerne; det er jo ikke noget, vi kunne stille paa Benene alene, det forstaar ærede Medlemmer nok. De ville ikke. Det har holdt haardt at faa dem til at lade gaa

en gennemgaaende Personvogn paa den Strækning; og det er i Øjeblikket haabøst at forsøge paa at faa dem til at gaa videre. Ja, faa vi en daglig Forbindelse Frederikshavn—Gøteborg, og faa vi alle de hurtige Tog, som Tyskerne ogsaa ønske, faa vi ogsaa nok en Sovevogn, men i Øjeblikket kan det ikke hjælpe, vi komme til dem.

Det ærede Medlem for Randers (Poul Rasmusen) var saa venlig at betegne sine Udtalelser som Henstillinger, som jeg ikke behøvede at give Svar paa. Jeg vil derfor lade dem ligge denne Gang. — Det ærede Medlem for Helsingør (Christian Rasmussen) kom med en Mængde Henstillinger. Han dvælede først ved *Tantiømen*, som andre have gjort før ham. Om den har jeg ikke stort at føje til, hvad jeg har sagt før. Den har hidført et overmaade gunstigt Resultat, som vi alle glæde os ved, og man skal derfor være varsom med at røre ved den — saa meget har jeg sagt, og saa meget vil jeg fastholde. Dermed er jo ikke sagt, at der ikke kunde være Tale om enkelte mindre væsentlige Ændringer, hvis man kan paavise et eller andet Punkt, hvor en saadan tiltrænges. Naar der særlig er talt om, at det er mærkeligt, at Depotarbejderne ikke faa Del i *Tantiømen*, har jeg ogsaa selv været af den Opfattelse og har haft det under Overvejelse og Forhandling med Generaldirektionen, men jeg vil unægtelig sige, at efter at jeg har faaet at vide, at det samme Krav var oppe i Fjor, og at man da, fordi man ikke mente at kunne imødekomme det, gav dem et 5te Alderstillaag og gav dem det netop som Vederlag, fordi de ikke fik Del i *Tantiømen*, er min Interesse for den Sag noget kølnet. Det er ikke morsomt, naar man møder dette, at Folk stille Krav og faa dem opfyldte eller Vederlag derfor, men saa have de lige saa hurtigt et andet Krav ved Siden af. Dertil kommer jo endelig, at der staar i Loven, at den skal revideres om 5 Aar. Det ærede Medlem talte om, at han ikke vidste, hvor lang Tid der skulde hengaa, inden man fik denne Lov taget op igen, men det staar jo i selve Loven, at der skal forelægges Rigsdagen Forslag til Revision af den i Samlingen 1908—09, altsaa om kun 3 Aar. Naar man har sat det ind i Loven, synes jeg, at mange af de Ting, man nu fremdrager, burde kunne vente, til denne ordinære Revision kommer. Det staar ganske vist, som anført af de ærede Medlemmer for Næstved (Frandsen) og Skelskør (R. Andersen) ogsaa